

Od Žitavy vietor veje

$\text{♩} = 116$

Od Ži - ta - vy vie - tor ve - je,

pr - ší dážď, mo - ja mi - lá

i - de s dru - hým na so - - báš,

i - de, i - de, ban - da jej hrá, ej, ce - lý

svet sa na ňu dí - va, ľu - há - ja.

2. Čo si si to, moja milá myslela,
ked' si sa ty na ten sobáš chystala?
[:Myslela som si ja sebe,
ej, že nebudem žena tebe, ľuhája.:]

3. Urobím ja, moja milá, jeden špás,
ked' ty pôjdeš zajtra s druhým na sobáš,
[:veznem život jemu, tebe
ej, a na koniec aj sám sebe, ľuhája.:]